

kan træffe en Beslutning, hvorefter Parterne skal rette sig. Det skal ikke være en Institution, som er vendt hverken mod Arbejderne eller mod Arbejdsgiverne, men det skal være en Institution, som søger at værne Samfundet mod den Slags Ting. Det er jo enorme Værdier, der staar paa Spil, det er enorme Værdier, der gaar tabt under disse mange Arbejdsstridigheder. Det er Samfundets Eksistens, der efterhaanden staar paa Spil, og derfor maa nu Samfundet skride ind, og det er mit Haab, at alle samfundsbevarende Elementer vil staa sammen for at skabe en tilfredsstillende Løsning. Og en Løsning af Arbejdsspørgsmaalet har ikke mindst en overordentlig Betydning for Valutaproblemet, thi dette Problems Løsning gaar gennem øget Produktion og sikrede Arbejdsforhold og ikke gennem Reguleringer og Rationeringer, som de ærede Medlemmer Hr. Hauge og Hr. Rode er saa sikre paa.

Maa jeg saa til sidst sige lidt om Centralkontoret. Det ærede Medlem Hr. Rode har Gang paa Gang omtalt Centralkontorets Virksomhed, sidst nu i sin lange Tale i Forgaars. Det ærede Medlem benytter stadig sine rige Evner til at vise os den pæne Side af Medaillen. Jeg skal ikke lade mig friste til at gaa meget dybt ind paa dette Spørgsmaal; det var jo gammelkendte Toner, der lød fra det ærede Medlem. Det var de samme Tanker, som jeg Gang paa Gang har hørt fremsat af Direktør Heilbuth i de Møder i Majsnet, som jeg har deltaget i. Selve Centralkontoret er jo et Barn af Direktør Heilbuths og det ærede Medlem Hr. Rodes ønske om at centralisere hele vor Foderstofhandel og opretholde et Statscentralindkøb. Og nu ved jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Rode ønsker at tage Direktør Chr. Nielsen ved Jydsk Andelsfoderstofforretning til Indtægt for sig. Det ærede Medlem rejste jo hele sidste Valgkampagne rundt med Direktør Chr. Nielsen under Armen, og de Udtalelser, Hr. Chr. Nielsen havde fremsat, lød ligefrem fonografisk hver Gang. Men selv om det ærede Medlem tog Hr. Chr. Nielsen under Armen ved Mødet i Aarhus i Fjor, lykkedes det ham dog ikke at overbevise de danske Andelsfolk om Nødvendigheden af at opretholde et Centralkontor, naar vi har de store Andelssammenslutninger, og jeg er overbevist om, at det aldrig vil lykkes at overbevise de danske Andelsfolk derom, selv om det ærede Medlem anstrenger sig nok saa meget derfor. Skulde det vise sig nødvendigt, at vi skal have Fællesindkøb, saa

tror jeg, at Landbruget vil være i Stand til at løse ogsaa denne Opgave, og jeg tror, man vil betakke sig for at faa det ærede Medlem Hr. Rodes Medvirksomhed i saa Henseende. Jeg tror, at man indenfor det danske Landbrug helst ønsker, at det ærede Medlem efter 7 Aars anstrengende Tjeneste for det danske Landbrug faar en velfortjent Hvile paa dette Omraade.

Jeg har beskæftiget mig ikke saa lidt med Centralkontorets Virksomhed og maa da maaske gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der derom kom fra det ærede Medlem Hr. Rode forleden Dag. Det ærede Medlem gjorde Forsøg paa at opgøre, hvor stor Fortjeneste Centralkontoret havde bragt Landet og specielt Landbruget. Det ærede Medlem blandede efterhaanden hele Spørgsmaalet saaledes sammen, at jeg tænker, at de færreste her i dette høje Ting har været i Stand til at finde Rede i det, og dette tyder for mig paa, at selv det ærede Medlem til sidst ikke havde fast Grund under Fødderne. Det ærede Medlem gjorde Forsøg paa at bevise, at Centralkontoret havde solgt Majs 8 Mill. Kr. under Dagsprisen. Hvis dette skulde være Tilfældet, vilde det ærede Medlem som Indenrigsminister jo have handlet i Modstrid med de Beslutninger, som var truffet af Afviklingsudvalget, idet der af dette med det ærede Medlems Medvirksomhed er truffet den Beslutning, at Majs skulde sælges til Dagspris. Det ærede Medlem opgør Centralkontorets Overskud til 6 Mill. Kr. i alt, men som det tidligere er oplyst fra dette Sted, har Skibsfartsafgiften været opgjort til 12,7 Mill. Kr. Og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil søge at holde dette Beløb udenfor i sine Betragtninger, thi det er jo indgaaet som en mindre Fragtudgift for Centralkontoret og ikke som et direkte Overskud i Statskassen. Men saafremt det ærede Medlems Regnestykke var rigtigt, skulde der altsaa fra disse 12,7 Mill. Kr. trækkes de 8 Mill. Kr., som Majs skulde være solgt under Dagsprisen, og der vilde da til Rest være 4,7 Mill. Kr. i Overskud. Der er nu efter det ærede Medlems Opgørelse et Overskud af ca. 6 Mill. Kr., og det kunde derefter se ud til, at denne Beregning skulde holde Stik. Men gaar vi saa den Bevisførelse igennem, som det ærede Medlem har fremsat, for, at Centralkontoret har solgt sin Majs 8 Mill. Kr. under Dagspris, maa jeg oplyse følgende: Da de første Partier i Januar og Februar var